Setul de reguli corespunzătoare sintaxei unui limbaj trebuie descris. folosind un alt limbaj de descriere, numit metalimbaj. Folosirea unui limbaj natural, de exemplu, limba română sau limba engleză, ca metalimbaj are dezavantajul de a fi ambiguu, fiind posibile diferite interpretări. Studiul formal al sintaxei aplicat unui limbaj de programare a înregistrat un progres notoriu în anii '60, când a apărut specificarea limbajului Algol60 (Naur, 1960, 1963), care folosea o notație simplă și elegantă cunoscută sub numele de Backus-Naur-Form (BNF) [Nau60].

Backus-Naur-Form folosește următoarele obiecte:

- e simboluri de bază (primitive) sau simboluri terminale, în general cuvinte cheie, operatori, separatori ai limbajului;
- variabile metalingvistice simboluri neterminale, a căror semnificații corespund construcțiilor limbajului şi se notează între paranteze unghiulare <>;
- o conective metalingvistice ::= (prin definiție egal) și | (alternative).

Exemplul 1.1. Numerele întregi pot fi descrise în BNF astfel:

```
<intreg>::=<intreg\_fara\_semn>| \ +<intreg\_fara\_semn>| \ -<intreg\_fara\_semn>| \ <<iintreg\_fara\_semn>::=<cifra>| \ < cifra><intreg\_fara\_semn> \ <<cifra>::=0|1|...|9
```

Notațiile folosite în EBNF2 de către Wirth sunt:

- neterminalele sunt scrise ca și cuvinte (fără paranteze unghiulare: Intregfarasemn în loc de <intreg_fara_semn>)
- terminale sunt notate între ghilimele, de exemplu "BEGIN" (și de obicei cu majuscule)
- | este folosit, ca în BNF, pentru a nota alternanța
- parantezele rotunde (și) sunt folosite pentru a nota gruparea
- parantezele drepte [și] notează apariția opțională (zero ori sau o dată) a unui simbol sau grup de simboluri
- acoladele { şi } notează repetarea opțională (o dată sau mai multe ori) a unui simbol sau grup de simboluri
- este folosit în locul lui ::=
- punctul . este folosit ca sfârșit de regulă
- (* *) sunt folosite pentru comentarii
- $oldsymbol{\circ}$ ϵ , secvența vidă, poate fi descrisă prin notația []
- spatiile sunt, în general, nesemnificative.

. Exemplul 1.2. Numerele întregi descrise în notație EBNF:

```
Intreg = Semn Intregfarasemn .

Intregfarasemn = cifra { cifra } .

Semn = ["+" | "-"] .

cifra = "0" | "1" | "2" | "3" | "4" | "5" | "6" | "7" | "8" | "9" .
```